

†

Ter herinnering aan de dag
waarop wij samen hebben gebeden voor

Mevrouw Rosalie DE BRUYN

geboren te Erembodegem op 19 april 1895
en zachtjes in de Heer ontslapen
in het Rustoord « Gulle Heem » te Gullegem
op 28 april 1980 in haar 86e levensjaar,
gesterkt door het Sakrament van de zieken.

« In manus tuas ». Vertrouvol leg ik mijn geest
in Uw handen, Gij zult mij beschermen, getrouwe
God. (Ps. 31). Zo zacht en gelaten, zo eenzaam
en toch zo nabij, is Roosken, zo noemden wij
haar, heengegaan, ze is niet meer of toch ! Ja de
vele jaren die zij in het Rustoord doorbracht was
ze in waarheid een roos, een liefdesbloem voor
haar omgeving. Ze is een ingoed mens geweest
en heeft geen enkel hart zeer gedaan. Integen-
deel dankbaar voor de minste attentie en hulp-
vaardig waar en voor wie ze maar kon.

In haar manier van zijn en spreken was ze altijd
opgeruimd en blij en bracht voor velen hoop en
vertrouwen op. Zulke mensen zijn er te weinig.
Tussenin al haar bezorgdheid voor de anderen
ging ze dan op haar kamertje alleen zitten om
te bidden. Met haar paternoster in de handen
hoor ik haar zo dikwijls zeggen met sterke over-
tuiging : « ik bid zo veel, zeer veel voor de
Priesters ». Want ja de Kerk had ze trouw lief,
ze had het van huis meegekregen, een trouw en
een gehechtheid aan alles wat O.-L.-Heer en de
mensen te goede kwam.

« Ik ben niet gekomen om gediend te worden
maar om te dienen » zei Jezus. Van jongsaf aan
was ze in dienst van de mensen, dag en nacht in
de weer om jonge moederkes bij hun kindjes te
gaan helpen. In die tijd, overal aan en bij als
vroedvrouw bij zieken en armen, zo verdiende ze
haar kost maar 't was al. Ja 't is al zo rap en
vlug voorbij en ook vergeten en belande Roos-
ken ver van huis in ons Rustoord hier. Wij dan-
ken U omdat gij zo lang bij ons gebleven zijt,
om uw goedheid, uw gulhartigheid en vooral om
uw gediensigheid. Door uw vroomheid zijn wij
gesterkt geweest en daarom sterven zulke men-
sen niet maar blijven eeuwig leven bij de Heer.

Vaartwel mijn goede huisgenoten van het Rust-
oord. Blijft vertrouwen in de vriendschap onder
elkaar, blijft elkaar liefhebben in een sfeer van
hartelijkheid en vreugde, blijft in lief en leed
elkander steunen en troosten. Zo zien wij elkan-
der weer in de vreugde van de Heer.

Bemide Zusters en Familie, 'k heb lang bij u
mogen zijn, dank om uw genegenheid en liefde
voor zoveel dat nog kon. Bidt voor mij.

E. Zusters en Personeel van 't Rustoord, zovele
jaren ben ik bij U zo goed en wel geweest ; wat
hebt gij toch veel voor mij gedaan, dank U op-
recht voor zoveel liefde en dienstbaarheid. Alleen
God kan U dat belonen. Vaartwel !

Ond. R. Maertens

druk Herman, Gullegem